

jeg mener, at det er uheldigt at give, om jeg saa maa sige, saa høj Løn for Anmeldelsen, hvor vedkommende Anmelder staar i selve Vinhandlerens Tjeneste. Vi kunne maaske endog komme til at staa overfor det Forhold, at Lagerkarlen og Vinhandleren i god Forstaaelse have drevet Snyderiet gennem nogen Tid, men saa komme i Trætte f. Eks. om deres L'hombrebêter eller andre helt uvedkommende Ting, og at Lagerkarlen saa melder Vinhandleren for den Forbrydelse, han selv har været med til, men som Vinhandleren aldrig vil kunne bevise, at han har været med til. Er det egentlig rigtigt at fremkalde den Slags Angiveri fra selve Personalets Side ved at give det saa stor direkte Andel i Bøden? Jeg henstiller til det Udvalg, som bliver nedsat, at tage under Overvejelse i alt Fald at nedsætte Anmelderens Andel i Bøden, naar han staar i vedkommendes Tjeneste.

Jeg kunde have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger overfor den Indvending, der saa tidt gøres, at Følgen af den Kontrol med Lovens Gennemførelse, der naturligvis maa til, skulde blive et ganske utaaeligt Posekigeri og en frygtelig Indblanding i det private Forretningsliv. Jeg vil nu straks sige, at jeg tror, at den væsentlige Kontrol ikke kommer til bestaa deri, at Toldpolitiet render omkring og efterser de forskellige Udsalgssteder, men at den snarere vil komme til at ligge deri, at ingen Vinhandler vil vove at sende sine Vinflasker ustemplede ud i Verden, da han ikke ved, hvor de gaa hen. Det er med andre Ord Publikum selv, der kommer til at føre Kontrollen, og hvis det ikke var Tilfældet, vilde jeg være meget betænkelig derved, thi at gennemføre en saadan Kontrol udelukkende ved Toldpolitiet kunne vi ikke. Imidlertid vil jeg bede Tinget ikke være saa ømfindtligt overfor Anken over Posekigeri og Indgreb i det private Forretningsliv. Den Slags Anker have vi hørt før, naar der har været Tale om Brændevinsafgift, om Ølskat og for ganske nylig overfor Indkomst- og Formueskatten, overfor Fabriktilsynet og al den Slags Ting, men overalt har det vist sig, at Befolkningen værner sig dertil, jeg ved i alt Fald ikke af, at der føles nogen større Ulempe ved den Indseen, der i disse Tilfælde er Tale om. Jeg er overbevist om, at det vil gaa ganske paa samme Maade her. Det er en ganske naturlig Ting, at Offentligheden fordrer Kontrol med sine Sager. Der er her slet ikke Tale om noget, der kan

sammenlignes med det, at en Forbryder skal melde sig til Politiprotokollen. I det hele forekommer det mig nu, at vi i vore Dage ere ude over den Tid, da man med fuld Ret kunde hævde, at den private Forretning er noget, der ikke kommer Offentligheden ved. Jeg mener, at Offentligheden har Ret til at fordre Kontrol med den private Forretning i det Omfang, som Samfundets Interesse kræver. I det Øjeblik vi stille denne Fordring, maa alle bøje sig derfor, Vinhandlere, Brændevinsfabrikanter og alle andre. En Sammenligning med Forholdene i andre Lande skal jeg af to Grunde ikke komme ind paa. For det første, fordi der ikke er noget at drage Sammenligning med. Man har ikke andre Steder en tilsvarende Stempelaftgift. Hvis nogen vil nævne Sverige, maa jeg gøre opmærksom paa den Forskel, at Afgiften i Sverige er en fast Skat, og at den kun hviler paa Banco. For det andet skal jeg ikke gøre det af den Grund, at der i Toldkommissionens Betænkning findes ret udførlige Oversigter, som enhver af os selvfølgelig har Adgang til at kunne se lige saa let, som jeg kan omtale dem her. Der er kun en Ting, jeg ønsker at gøre opmærksom paa, og det er, at det foreliggende Forslag forekommer mig i al sin Simpelhed at være et lysende Eksempel ved Siden af det meste, jeg ser andre Steder. Ganske særlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa Forholdene i et saa vininteresseret Land som Frankrig, og de vidtløftige Forhold, man der finder paa Vinbeskatningens Omraade. Jeg tror, man der kommer op paa 30 forskellige Afgiftsarter i Form af forskellige Afgifter i de forskellige Dele af Frankrig. Selv paa et enkelt Sted, f. Eks. i Paris, er der 8 forskellige Afgifter, der kræves, naar Vinen flyttes fra Lager til Lager eller ind i Byen udefra. Der er de mest forvirrede Forhold. Jeg tvivler ikke om, at den her foreslaaede Lov med sin Stempelforanstaltning vil vise sig i Virkeligheden at give et fuldt saa godt Udbytte og en fuldt saa retfærdig Beskatning som Frankrigs udviklede System. Nu kan det naturligvis siges, og slikt har man sagt før, at alt det, der foreslaas her, slet ikke er noget nyt. (*En Stemme: Ja*). Ja, der er dem, der sige det, men andre, som ikke holde af at kæmpe med Vejr-møller, ville ikke sige det samme. Jeg kan nemlig straks indrømme, at baade Stempelmærker og Vinflasker ere lige saa gammelkendte som Vind og Elektricitet, men Sammenstillingen her er ny, og